

driemaandelijks tijdschrift
De V Geslachten van Hoegaarden (1741)

Édition trimestrielle
Les V Lignages de Hoegaarden (1741)

FAMILIESCHOON

Anno LIX nr. 63(NR) 1/2018
Driemaandelijks: maart, april, mei 2018
Afgiftekantoor 9550 Herzele

Inhoud *Familieschoon Anno LIX nr. 63(NR) 1/2018*

- Art. 261 Vergadering hoofdraad van de Confrérie– 16/12/2017 (*Herwig Van Nerum*)
Art. 262 Wereldburger die trouw bleef aan zijn roots, bij het overlijden van Paul Taverniers
(*Christian Hennuy, Wasily Pedjko, Maurice Dodion*)
Art. 263 Hoofd eredekens van de Confrérie sinds haar oprichting
Art. 264 Nestor Kinnaer (85) zag de Duitse invasie vanuit de holle wegen Bost/Outgaarden
(*Nestor Kinnaer*)
Art. 265 Een heer van Boortmeerbeek die de eerste protestantse burgemeester werd van de stad Mechelen (1580-1585): Joris Sweerts (*Marc Michiels*)
Art. 266 Het woonhuis van Arthur Van Nerum, woonst van de 1ste directeur van de eerste suikerfabriek te Hoegaarden (1865) , te koop (*Maurice Dodion en Wasily Pedjko*)
Art. 267 Op dezelfde dag trouwen en samen op huwelijksreis in 1930: Ausloos/Massa
Art. 268 Ook groepen in de processie werden gesponsord: Ausloos/Rosier
Art. 269 Inhoud 'Familieschoon 58ste jaargang (2017)

De Confrérie wil mee zijn met de 21e eeuw. Wij zouden graag de mailadressen verzamelen van al onze leden. Dan kunnen we ook regelmatig mailberichten verzenden met nieuwtjes of speciale aankondigingen. Bezorg ons uw mailadres. Mail naar: hvannerum@hotmail.com.

Volg ons op face-book

Volgende bestuursvergadering zal doorgaan op zaterdag 17 maart in 't Nieuwhuys te Hoegaarden om 14h00

Prochaine réunion le samedi 17 maart au 't Nieuwhuys', E. Ourystraat 2, à 14 h; nous accueillerons avec plaisir nos membres francophones

Confrérie der V Geslachten — Confrérie des V Lignages
Stichting — Fondation 09-12-1741

Servais Sweerts x Angeline Sweerts (De Zwarte Merel / Le Merle Noir 1768)
Hubert Sweerts x Barbe Van Osmael (Het Groene Klaverblad / Le Trèfle Vert 1776)
Deken: Willy Sweerts, Leuvensestraat 19 3290 Diest (onderdeken van de Confrérie)

Charles Van Nerum x Barbe Sweerts (De Gulden Lelie / Le Lys d'Or 1778)
Deken: Arthur Van Nerum, Nieuwelaan 1a bus3 1860 Meise

Henri Hoebancx x Anne Sweerts (Het Zilveren Zwaard / Le Glaive d'Argent 1772)
Henri Struys x Elisabeth Sweerts (De Zilveren Struisvogel/L'Autruche d'Argent 1780)
Deken: Victor Claes, Anjelierenlaan 5 3300 Tienen, 016/810517 (hoofddeken Confrérie)

Hoofderedeken:

Ereraad — Conseil d'honneur

Mr. J.M. Lowet-Oury (+), Président d'honneur et Administrateur délégué 'Raffinerie et Sucrierie du Grand-Pont'
Dhr. L. Borremans (+), Ere-Ambassadeur van Z.M. de Koning der Belgen
Dhr. G. Puttevils (+) Ere-Ambassadeur van Z.M. de Koning der Belgen
Dhr. Baron Charles Roberti de Winghe (+), Ere-Notaris
Z.E.H. J. Vandervelpen (+), oud-deken van de gewezen dekenij Hoegaarden

Redactie — Rédaction

Maurice Dodion – Lelielaan 34 – 3191 Hever – Tel. (015) 61 43 24 en Wasily Pedjko
E-mail: dodionm@hotmail.com
pedjko@hotmail.com

Lidmaatschap/ cotisation annuelle (15 euro/jaar) :

BE63 3300 5449 0008

IBAN: BE63330054490008

Bic code: BBRUBEBB

Wil AUB vandaag nog het lidgeld betalen voor 2018 en moedig ook (klein)kinderen aan lid te worden; wie bij zijn lidgeld een vrijwillige bijdrage voegt is steunend lid en helpt ons het tijdschrift mooi uitgeven

Versez SVP la cotisation de 15 euro pour l'année 2018 et invitez vos (petits-)enfants de faire le même; devenez membre d'honneur et augmentez votre cotisation de quelques euros! Merci

Steunende leden

Not. Marc Van Nerum
Emile Leclercq
Monique Van Nerum
Cipers Rik

2018

Membres d'Honneur

Anita Van Nerum,
Van Nerum Herwig
Dr. Isabelle Lambrechts
.Hacour Filip

Art. 261 Vergadering hoofdraad van de Confrérie van de 5 Geslachten – 16/12/2017

Aanwezig: Maurice Dodion, Carine Puttevils, Willy Sweerts, Paul Taverniers, Arthur Van Nerum, Herwig Van Nerum, Monique Van Nerum

Verontschuldigd: Jean Sweerts, Dany Beeckmans De Schore, Victor Claes, Jos 's Jegers, Maria Vander Velpen, Elise De Dobbeleer, Wasily Pedjko

Verslag: Herwig Van Nerum

AGENDAPUNTEN:	
1	Evaluatie van de Regentiedag van 14 oktober 2017
	De Regentiedag was in het algemeen zeer geslaagd met een mooi programma en een goede opkomst. Op het officiële gedeelte van het programma waren 2 schepenen aanwezig. Tijdens de receptie kwam de burgemeester hen vervoegen. De gerechten van het feestmenu in het Kouterhof waren ok, maar de kwaliteit was wel minder goed dan vorig jaar en dit ondanks een prijsverhoging. Bij 2 opeenvolgende gerechten werd dezelfde saus geserveerd. Het voorgerecht was iets te droog. Een aantal van de gemaakte afspraken werden ook niet nagekomen: voor het hoofdgerecht met vlees werd geen kalfsgebraad maar rundsgebraad opgediend – bij het visgerecht was puree met peterselie als garnituur beloofd, maar het bleken uiteindelijk kroketten te zijn zoals bij de vleeschotel. Het voorziene bedieningspersoneel bleek ‘krap’ waardoor de Dame blanche bij sommige gasten al iets te ‘zacht’ op tafel aankwam. De ruime maar toch gezellige zaal boven in het Kouterhof leent zich zeer goed voor een activiteit als de Regentiedag. Een nadeel is wel de steile trap. Voor de oudste leden van de Confrérie is dat een moeilijke hindernis. Een lift zou een goede oplossing zijn, maar de brouwerij wil daar niet in investeren. Er is in Hoegaarden geen alternatief te vinden voor het Kouterhof. De andere gelegenheden hebben geen geschikte zaal of geen passend maaltijdaanbod. Een mogelijk alternatief in Tienen zou Restaurant Bart De Bondt kunnen zijn: een fijne keuken, maar ook hier moet een trap worden beklommen tenzij het restaurant beneden die dag zou sluiten. Een ander alternatief zou kunnen zijn om een zaal te huren en met een traiteur te werken. Het programma van het optreden van UBRT naar aanleiding van de feestzitting voor de 100^e verjaardag van Rosalie Emanuel, de echtgenote van wijlen Maurice Van Nerum, stak goed in elkaar. De muzikanten hadden het wel moeilijk om het publiek mee te krijgen, hetgeen hen doorgaans heel goed lukt in het zorgcentrum. Het feestgebak aangeboden door de dochters van Rosalie was zeer lekker. AFSPRAKEN: • Indien we volgend jaar opnieuw kiezen voor het Kouterhof, zullen we duidelijkere afspraken maken met de uitbater en die ook op papier laten zetten. • Een mogelijk alternatief is de zaal van de brouwerij waarin vroeger “t Wit Gebrouw” was gevestigd. Daar is ook een lift. Monique zal informeren of deze zaal kan worden gehuurd. Indien dat mogelijk blijkt, kunnen we overwegen om met een traiteur te werken.
2	Activiteitenkalender van de Confrérie voor 2018
	De activiteitenkalender voor 2018 ziet eruit als volgt:

	• Vergaderingen van de hoofdraad in 't Nieuwhuys, telkens op zaterdag: 17/03/18 – 23/06/18 – 01/09/18 – 15/12/18 • Regentiedag: op zaterdag 13/10/18 (1 dag voor de Gemeenteraadsverkiezingen). We kunnen de gelegenheid benutten om de verschillende politieke partijen de dag voor de verkiezingen uit te nodigen voor ons jaarlijks evenement. • George Parramore herdenking – op zaterdag 24/11/18 • Andere? Nog te bepalen is de datum van een algemene vergadering waarop de aanpassing van de statuten kan worden voorgelegd. De algemene vergadering moet volgens de huidige statuten elke aanpassing van de statuten goedkeuren.
3	Evaluatie George Parramore herdenking van zaterdag 25/11/2017 en plannen voor 2018 Het was een verzorgde en geslaagde herdenking met een goede opkomst. Er waren ook 6 leden van het schepencollege aanwezig. De vertegenwoordiger van de "United States Defense Attaché Office" van de Amerikaanse Ambassade was dit jaar Captain (US Coast Guard) Anthony Popiel. Hij kwam begeleid van zijn echtgenote, Jane Popiel. Er werden speeches gegeven door Anthony Popiel en Carine Puttevils. De samenwerking met de gemeente is goed verlopen. Op zaterdag 1 december 2018 zal het exact 75 jaar geleden dat George Parramore om het leven kwam in Hoegaarden. Het is de bedoeling om de volgende herdenking dan ook de nodige luister te geven. Het gemeentebestuur is bereid om daaraan zijn medewerking te verlenen. Er worden een aantal ideeën geopperd voor de speciale herdenking van volgend jaar: • Meer muzikaal cachet geven aan de plechtigheid: We kunnen eventueel de Hoegaardse muziekvereniging inschakelen met een grotere groep van 20 muzikanten. Zij zouden tijdens het voorprogramma vanaf 14u30 marchen kunnen spelen, waarna om 15 uur de officiële plechtigheid met speeches volgt. Een probleem kan wel zijn dat het jaarlijkse diner van Sint-Celia diezelfde avond plaatsvindt. Iemand moet gaan spreken met Peter Laeremans die het diner organiseert. Indien de harmonie niet kan, moeten we uit kijken naar een brass band. • We kunnen proberen om de ambassadeur zelf uit te nodigen. Carine denkt dat dit niet zeer realistisch is, tenzij er een zeer bijzondere reden is. Om een hogere in rang naar de plechtigheid te krijgen moet er een zeer speciale aanleiding zijn. • Carine pleit er wel voor om tegen volgend jaar ook de Nederlandstalige tekst ter plaatse aan te vullen met talen in 3 andere significante talen, namelijk in het Engels, Duits en Frans. De andere leden van de Hoofdraad treden dit voorstel bij. • We kunnen ervoor zorgen dat de Marchetti vliegtuigen van de basis van Bevekom overvliegen tijdens de plechtigheid. Hiervoor zal contact worden gelegd met de commandant van Bevekom. • Willy heeft contact gehad met de Hoegaardse verzamelaar Yves Stouthuysen. Hij is bereid om volgend jaar samen met een groep vrienden aanwezig te zijn op de plechtigheid met Amerikaanse legervoertuigen en uniformen uit de 2^e wereldoorlog. • Luitenant-Generaal Claude Van de Voorde, die in Hoegaarden woont, kan volgend jaar helaas niet aanwezig zijn op de herdenking. Zijn dochter trouwt namelijk op diezelfde dag. Wij kunnen wel de provinciecommandant van de Krijgsmacht uitnodigen. • Maurice suggereert om de scholen bij de plechtigheid te betrekken en daartoe een brochure voor de schoolkinderen uit te werken. AFSPRAAK: Carine Puttevils en Willy Sweerts zullen contact opnemen met het gemeentebestuur om de ideeën voor volgend af te toetsen en te bespreken en afspraken te maken met de gemeente voor de verdere voorbereiding en organisatie. Zij spreken ook

	met elkaar af wie de andere betrokken instanties aanspreekt.
4	Bespreking en goedkeuring van de aangepaste artikel 6, 7 en 9 van de statuten
	Een aangepaste tekst van de artikel 6, 7 en 9 van de statuten over het lidmaatschap van de Confrérie wordt besproken en goedgekeurd. Deze artikelen handelen over de bevoegdheden en samenstelling van de bestuursorganen van de Confrérie (algemene vergadering – hoofdraad – ereraad). Een aantal door de feiten achterhaalde bepalingen worden geschrapt. AFSPRAAK: Op de volgende vergadering wordt de aanpassing van de statuten afgerond met de bespreking van de artikelen 8, 10 en 11. Nadien zal het voorstel van aanpassing van de statuten ter goedkeuring worden voorgelegd aan de algemene vergadering.
5	Stand van zaken: Initiatieven om de Confrérie te verjongen en nieuw leven in te blazen
	FACEBOOK: Er is een facebookpagina voor de Confrérie aangemaakt. Ze is online sedert 13 december en te vinden onder de naam: “Confrérie der 5 Geslachten. Je kan zelf berichten posten op deze pagina. Je kan Herwig ook jpeg-bestanden van foto’s bezorgen met wat tekst en uitleg. Dan zorgt Herwig voor publicatie. Het hangt nu van ons samen af of deze facebook-pagina druk bezocht zal worden. Hand aan de ploeg! MAILADRESSEN GEVRAAGD! Mail is een veel directer en soepeler communicatie- en promotiekanaal voor de confrérie dan het tijdschrift Familieschoon. Dit tijdschrift is onontbeerlijk en moet blijven bestaan, maar de digitale media laten ons toe om vaker en directer te communiceren met onze leden en achterban. Overigens kunnen we Familieschoon via mail ook digitaal verspreiden naar de leden die dat wensen en dit tegen een veel lagere kostprijs (geen druk- en verzendingskosten). Herwig herhaalt de oproep aan elk van de vertegenwoordigers van de 5 geslachten om zoveel mogelijk mailadressen te bezorgen. Tot nu toe werden alleen de mailadressen doorgegeven van de tak van de Van Nerums van Meldert. Voor de Van Nerum-tak van Meldert is de lijst al compleet. Nu de andere geslachten en takken nog! AFSPRAKEN: • Alle bestuursleden bezorgen Herwig op korte termijn via de mail zoveel mogelijk mailadressen van hun geslacht. • Herwig maakt op basis daarvan een mailinglijst van de Confrérie op voor rechtstreekse digitale communicatie naar de leden.
6	Agendapunten voor de volgende vergadering van de hoofdraad op <u>zaterdag 17 maart 2018</u> in 't Nieuwhuys te Hoegaarden
	• Bespreking en goedkeuring van aangepaste artikelen 8, 10 en 11 van de statuten • Financieel verslag 2017 & ledenbeheer 2018 van de Confrérie • Opvolging van de afspraken voor de verjonging en vernieuwing van de Confrérie • ...

Heden is van ons heengegaan

de heer Ere-ambassadeur

Paul Arthur TAVERNIERS

weduwnaar van mevrouw Anita VANDERSTICHEL (†2000)

Dragers van volgende eretekens:

Ridder in de Kroonorde,

Officier in de Kroonorde,

Officier in de Leopoldsorde,

Commandeur in de Orde van Leopold II.

13de Hoofd Eredekens (sinds 2006) van de confrérie der V geslachten
die opgericht werd in 1741.

Geboren te Hoegaarden op 6 mei 1933
en er thuis overleden op 15 februari 2018.

Dit melden u met diepe droefheid:

Karin TAVERNIERS,
David en Petra ELDER-TAVERNIERS,

zijn kinderen,

Arianna QUATTRINI TAVERNIERS,

zijn kleindochter.

De families TAVERNIERS, BONJEAN en VANDERSTICHEL.

De plechtige uitvaartliturgie, waarop wij u uitnodigen,
zal plaatshebben in de parochiekerk van St.-Gorgonius te Hoegaarden,
op **WOENSDAG 21 FEBRUARI 2018 om 10.30 uur**,
gevolgd door de teraardebestelling op de begraafplaats aldaar.

Gelegenheid tot groeten op **dinsdagavond van 19 tot 20 uur**
in het uitvaartcentrum Rummens, Aarschotsesteenweg 50-60 te Tienen.

Online condoleren: www.begrafenissen-rummens.be

Begrafenissen en drukwerk Rummens Tienen - Tel. 016/81.22.61
Stiers Budingen Tel. 011/58.78.20

De Edele Confrérie van de V Notabele Geslachten biedt aan de familie haar diepste blijken van medeleven aan bij het overlijden van Ere-ambassadeur Paul A.C. Taverniers, de erg gewaardeerde 13de Hoofd Eredekens van onze eeuwenoude Hoegaardse confrérie

Art. 262 Wereldburger die trouw bleef aan zijn roots

EREMBASSADEUR PAUL TAVERNIERS OVERLEDEN IN OUDERLIJKE HUIS

(Christian Hennuy, HLN, tekst en foto's)

Leden van de Confrérie der Vijf Notabele Geslachten, met Paul Taverniers (2de van links) en Willy Sweerts in het midden. Etienne Grooten (links), wijlen Arthur Van Nerum en Maurice Dodion (rechts)

Hoegaarden Vorige donderdag vond buurvrouw Huguette Meeuwens de overleden ereambassadeur Paul Taverniers (84j) in zijn ouderlijk huis in Klein Overlaar, recht over het klooster Mariadal. De laatste jaren leefde hij steeds meer tussen zijn boeken in Hoegaarden. Zondag kwamen zijn dochters Karin en Petra Taverniers aan in Hoegaarden, de eerste uit Buenos Aires, de tweede uit Washington DC.

Buurvrouw Huguette Meeuwens vond Paul vorige week donderdag.

”Omdat we hem al een tijdje niet gezien hadden, ben ik eens gaan kijken. Ik ben naar binnengegaan en ik heb hem gevonden in zijn bed, waar hij in zijn slaap was overleden. Hij was al enige dagen overleden. Je zag dat het de laatste tijd niet meer goed met hem ging, hij raakte niet meer vooruit als hij stapte. Hij heeft lange tijd in Antwerpen gewoond en pendelde steeds naar Hoegaarden omdat hij in zijn ouderlijk huis een bibliotheek had. Hij ging steeds minder naar Antwerpen en met Nieuwjaar heeft hij mij gezegd dat hij definitief in Hoegaarden bleef. Antwerpen zou nog een vakantieoptrekje blijven, waar hij voor een weekendje naartoe zou gaan. Maar dat is dus nooit meer gelukt.”

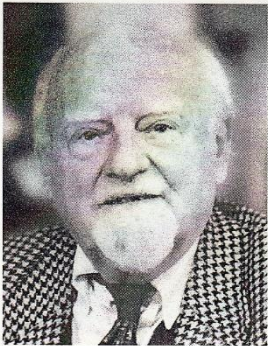
Zijn twee dochters Petra en Karin kwamen overgevlogen uit verre continenten. We kregen even Karin de oudste dochter uit Buenos Aires aan de lijn.

”Papa belde ons altijd zelf op, meestal van bij de burens. Het gebeurde nog dat hij een tijdje niet belde.”

Omdat hij ambassadeur was, is zijn leven één lange pendeltocht geweest, naar zijn kinderen en kleinkinderen in Buenos Aires en in Wahington DC, en ook tussen Antwerpen en Hoegaarden. Paul Taverniers had Germaanse filologie gestudeerd en startte zijn diplomatieke carrière in Washington toen hij 38 jaar oud was. Hij werd achtereenvolgens geplaatst in Boekarest, Ottawa, Buenos Aires, Mexico, Kinshasa, in Guatemala, en tenslotte in San José in Costa Rica. Daar had hij een accreditatie voor diverse landen: Honduras, Panama, Nicaragua en El Salvador. Hij sloot zijn carrière af als ambassadeur in

Luanda (Angola) in 1998. Paul Taverniers was de zoon van onderwijzer en schoolhoofd Jules Taverniers van de gemeenteschool en is steeds trouw aan zijn roots gebleven. Hij heeft altijd gezegd dat hij zich nooit definitief in het buitenland zou vestigen. Hij was de laatste jaren steeds meer actief bij de Confrérie der Vijf Notabele Geslachten van Hoegaarden, waar hij hoofderedeken was.

✝

Dierbare herinnering aan

de heer Ere-ambassadeur
Paul Arthur TAVERNIERS
weduwnaar van Anita VANDERSTICHEL

° Hoegaarden 6 mei 1933
† Hoegaarden 15 februari 2018

Zoals de dag
uit de nacht treedt,
treedt het leven
uit de dood.
Er is liefde
die niet sterft.

Toon Hermans

De familie dankt u
voor uw aanwezigheid
en blijken van medeleven.

**Afscheidsworden uitgesproken door Willy Sweerts, hoofddeken van
de Edele Confrérie der V Notabele Geslachten van Hoegaarden
op woensdag 21 februari 2018 te Hoegaarden**

Beste mensen, dierbare familieleden van Paul,

De Edele Confrérie van de Vijf Notabele Geslachten van Hoegaarden werd opgericht op 20 december van het jaar 1741. De rechtstreekse aanleiding was de uitvoering van het testament van de in dat jaar overleden pastoor-deken van Hoegaarden Henri Peeters. Deze had twee rijkelijk begunstigde studiebeurzen gesticht ten gunste van zijn twee petekinderen. Daarna zouden de beurzen volgens een beurtrol toekomen aan de andere kleinkinderen van Servaas Sweerts en Catharina Peeters, het echtpaar dat in het jaar 1700 trouwde in de ‘Paradijshoeve’. Het testament stipuleerde ook dat na de vijfde generatie het genot van de beurzen moest overgaan op alle jongelingen van Hoegaarden. De beurzen worden tot de dag van vandaag toegekend.

De vijf familietakken, die van Servaas Sweerts, van Hubert Sweerts, van Hoebancx, Struys en Van Nerum besloten om een Ereraad aan te stellen, een overkoepelend orgaan van de Confrérie om in geval van betwistingen een bindende uitspraak te doen.

Vermits die vijf families in de 18de eeuw zowat alle machtsposities te Hoegaarden in handen hadden en ook de studiebeurzen een kapitaal vertegenwoordigden, was het aanstellen van een Ereraad geen overbodige luxe.

En overeenkomstig de rijkdom en macht van deze families, wilden ze ook een Ereraad van vooraanstaande personen die aan de Confrérie luister konden bijbrengen, haar bescherming konden verlenen en haar dienst konden bewijzen.

De Hoofderedeken was principieel aanwezig op de werkvergaderingen van de Confrérie.

De Confrérie heeft gebloeid, is vervolgd geworden, is tijdelijk ten onder gegaan aan onderlinge twisten waar zelfs de Ereraad geen vat op had.

De Confrérie heeft zich aan de zeden en gewoonten van de 18de, de 19de, de 20ste eeuw aangepast om toch in essentie zichzelf te blijven.

En sinds 2006, in het eerste decennium van de 21ste eeuw heeft de geboren en getogen Hoegaardier Paul Taverniers, zonder te moeten nadenken, het aanvaard Hoofd-eredeken te zijn van de Confrérie en vanaf zijn aantreden was hij actief aanwezig op de vergaderingen en was zijn hoofdbekommernis: *‘Hoe kunnen wij de Confrérie bloeiend houden in de 21ste eeuw, zonder dat ze haar eigenheid verliest en aantrekkelijk wordt voor jongeren?’*

Vandaag moeten wij van hem, die toch een mooie leeftijd heeft bereikt, afscheid nemen. Wij zijn dankbaar dat hij hier in Hoegaardse grond de eeuwige rust mag vinden. Als eminent taalkundige en ere-ambassadeur van Zijne Majesteit de Koning mogen ook alle Hoegaardiërs fier zijn op deze man wiens ouders hun wortels hebben te Hoegaarden sinds minstens 500 jaar!

De Confrérie dankt de familie voor haar toelating deze laatste woorden te hebben mogen uitspreken.

De toespraak door hoofddecken Willy Sweerts
Op de kist de vlag van de Confrérie, ervoor het bloemenstuk van de Confrérie
Zeer symbolisch is onder de lijkbaar de toegang tot de crypte waarin de graven van heel
wat dekens en verwanten van de Confrérie

Dochters en familie tijdens de uitvaartplechtigheid (*linkerkant middenbeuk*)

Het mooi presterende zangkoor van de parochie

1423

Art. 263 Hoofd eredekens van de Confrérie sinds haar oprichting

1. Philippe François van der Noot, baron van Meldert en Carloo, graaf van Duras, heer van Zuurbemde, Linter, Kersbeek en Billichout, heer van Wilderen, Runkelen, Gorsem ... erfelijk maarschalk van het land van Luik en het graafschap Looz, kapitein in dienst van de Staten van Brabant, **1742-1759**
2. Graaf Jean-Joseph-Louis van der Noot, jongste zoon van Philippe-François, **1759-1767**
3. Graaf Jean-Joseph-Philippe van der Noot, neef van de vorige, **1767-1795**
4. De Tiense notaris Cornelis a Speculo, **1805-1838**
5. Jean Baptist Dumont, burgemeester van Hoegaarden, **1838-1848**
6. Ridder Philippe-Antoine de Wouters d'Oplinter en Bouchout, senator en Burgemeester van Verrijk, **1848-1856**
7. Graaf Anatole d'Aerschot-Schoonhoven en Waanrode, **1856-1879**
8. Dokter Leopold Lodewijckx, burgemeester van Hoegaarden, **1879-1897**
9. Joseph Putzeys, directeur suikerfabriek Hoegaarden en internationaal patenthouder aantal procédés over raffinage van suiker, **1897-1908**
10. Ere ambassadeur Louis Borremans **1972-1991**
11. Ere ambassadeur Georges Puttevils **1992-2003**
12. Ere notaris Baron Charles Roberti de Winghe **2003-2006**
13. Ere ambassadeur Paul A.C. Taverniers **2006-2018**

Een mooi beeld van de kist met de vlag van de Confrérie
En
Uiterst rechts de vijf vlaggen van de vijf gilden van de Confrérie

De rechterkant van de middenbeuk met vooraan nog een aantal familieleden

Art. 264 Nestor Kinnaer (8) zag de Duitse invasie vanuit de holle wegen van Bost en Outgaarden (mei 1940)

De herinneringen van Nestor Kinnaer, gewezen hoofdonderwijzer in Kuntich, nu 85, beleefde als achtjarig kind in mei 1940 de Duitse bombardementen op de spoorlijnen, het station en Belgische stellingen in Tienen, Bost en Goetsenhoven. **Hij woonde toen met zijn ouders op een pachthoeve aan de Outgaardenstraat in Bost**, nu gelegen in de driehoek van Boudewijnlaan, oprit naar de E40 en de zuidelijke ring van Tienen.

Kinnaer beschrijft een landschap

dat intussen is verdwenen onder het beton van de autowegen en de verkavelingen. Hij en zijn broers en zus noemen zich Kinderen van de Gete: *“De grachten krioelden van de kikkers, stekelbaarzen en grote watertorren met hun grote bruine dekschilden en hun afgrijselijke rode buik. We weten het nu wel: het was een voorrecht om in een dergelijke omgeving kind te mogen zijn.”*

1425

En plots werd deze oase van stilte en geluk op een brutale manier gestoord. We werden in de morgen van 10 mei 1940 wakker geschud door oorverdovende slagen. We dachten dat het de donder was. Moeder-zaliger kwam boven en zei: *‘Kinderen, kom vlug naar beneden want het is oorlog.’* De jonge Kinnaer hoorde nadien hoeveel doden er vielen door bommen op de spoorlijn en het vliegveld nabij Bost en Goetsenhoven. Hij ging schuilen in de holle wegen in Outgaarden en de Tiense Suikerraffinaderij. Duitsers namen de hoeve in Bost in en verdwenen met de fiets van nonkel Louis. En met de paarden van de jonge Nestor. Dit is het begin van zijn verhaal.

„Op 10 mei 1940 bleven we de hele dag op de hoeve. De Belgische soldaten hadden loopgraven gegraven in het veld achter de suikerfabriek, tussen de twee spoorwegen aan de Leeuwensteen, aan de Kastelweg en aan de daar toen gelegen zandkuil (*die zit nu onder de oprit van de E40*). Er waren ook nog loopgraven in het veld in Overlaar. Aan de Dragonder (*nvdr: het café*) was een muur van zandzakken gemaakt met erop een machinegeweer, richting Hannuitsesteenweg. Dat waren dus de mikpunten van de Duitse stuka's, met het vliegveld van Goetsenhoven en de spoorlijnen.”

„De soldaten van de zandkuil kwamen naar ons. Moeder gaf ze warme soep en spek. Als wij zouden vluchten, mochten ze nog binnen. Ze wisten de sleutel liggen. Onze familieleden van et Klein Spanuit waren tot bij ons gevlucht. De avond van de 10de mei zijn we gaan slapen in de koestal. Die was gewelfd. Hartverscheurende taferelen. Vier familieleden die nog naar het leger moesten namen afscheid: Jozef Gilis, Felix Taverniers, Felix en Jozef Demuyzer. Er sliepen zo'n vijftien à twintig mensen. In het holst van de nacht hoorden we plots een heftig

gevloek. Het was Victor Demuyzer. Een kalf had in zijn nek ge... Er werd die nacht toch nog hartelijk gelachen.”

„’s Anderendaags 11 mei zou het wat anders worden. Het moet tussen 10 en 11 uur geweest zijn? Geronk. De stuka’s waren er weer. Laag. We renden de stal uit, in het gras, met onze neus in de grond. We durfden niet te kijken. Vallen, riep ons vader. Twee verschrikkelijke slagen gingen af. De Duitsers smeten naar de soldaten aan De Dragonder maar troffen een huis op de Hannuitsesteenweg. Het was het gebouw waar nu de Fortis bank is. Een vrouw en haar kind werden daar gedood.”

„Wij wilden verder de wei in maar tien vielen er bommen in het Overlaarsveld, aan de andere kant van de Gete. We vluchtten weer naar huis. We hoorden riepen „We moeten weg”. Moeder gaf ons deken en we liepen de straat op. We lieten ons in de gracht vallen en renden dan naar de diepe straat. Zo ver geraakten we niet. Aan het gat van Pijp (de oprit naar het veld van Pijpops op de

Bostenberg) waren de stuka’s daar weer. Deze bommen vielen achter de Hannuitsesteenweg, nu ongeveer ter hoogte van de rotonde. Iedereen stond doodsangsten uit.”

„Toen het kalm was, vluchtten we verder over de spoorweg Bost-Hoegaarden, langs het schoolhuis, richting Outgaarden. Toen durfde ik pas te kijken: een grote donkere stofwolk dreef over de Bostenberg onze richting uit. Tussen Bost en Outgaarden zijn er zeer diepe holle wegen (nvdr: voor de aanleg van de E40). We moesten aan de eerste ling (geen linde, maar een plataan), links af slaan. Daar kwamen we voorbij het kruis van Boerke Naas. Aan de kruisstraat met zeer hoge wanden moesten we links, richting Goetsenhoven. Daar heeft lang, dichtbij de E40, een zeer hoge populier gestaan. Daar zijn we gebleven tot middernacht. Het was al in de namiddag rond 15/16uur dat de vliegtuigen weer verschenen. We moesten weer alle angsten doorstaan. De Duitsers zetten toen een aanval in op het station in Tienen. Boven onze hoofden kwamen ze steeds draaien om vervolgens in duikvlucht hun bommen te lossen. Dat heeft lang geduurd.”

„In de holle weg waar wij zaten, waren toen ook vele mensen uit de Potterie en van Bost. Moesten ze daar blijven of verder vluchten. Tot er iemand zei: „Laat ons naar de suikerfabriek in Tienen gaan. Dat gooien ze toch niet stuk.” Achteraf bleek fat een gouden tip. In volle nacht zijn we vertrokken langs dezelfde weg terug. In de hoeve hebben we klederen opgehaald en een beetje voorraad. Vader nam een hesp mee. Moeder liet de sleutel van de achterdeur op een afgesproken plaats, voor Herman Permantier die bij ons werkte. Die wilde niet mee vluchten. Wij trokken langs het Schipplein (onze hond bleef bij grootmoeder) en de

Beauduinstraat naar de suikerfabriek. We mochten binnen in de kelder van de papieropslagplaats. Honderden mensen schuilden daar tussen de papierrollen, tot dinsdag 14 mei. Dus tot na de intocht van de Duitsers.”

(...)

“Er moet in onze weiden hard gevochten zijn. We vonden vele kleine kraters en sommige onontplofte granaten staken diep in de grond. Drie dieren lagen dood in de wei. Een was geraakt aan de achterpoot en bil. Een goede soldaat had het uit zijn lijden verlost want het had een kogelgaatje tussen de horens. Deze dieren werden begraven aan de Molenweg, naar Bellecom. Ze waren voor consumptie niet geschikt want het was warm en ze waren al opgezwollen. Zo is de bezetting begonnen.”

„De dag nadat we thuis waren, ging vader naar het vee kijken. Plots hoorde hij gefluit vanuit het griet bos. Hij zag tot zijn verwondering nog twee Belgische soldaten. Op hetzelfde ogenblik reden twee Duitsers de straat in, voorbij de hoeve tot op de hoek van onze haag. Daar bleven ze staan. Ik als kwajongen, liep de stal door. Ik wist dat er spleten in de deur waren waar ik kon door gluren. Ik zag dat de Duitsers verrekijkers bovenhaalden en tuurden naar het bos. Gelukkig had vader ze op tijd gezien. De Duitsers zullen gedacht hebben, dat is maar een boer. Ze keerden hun paarden en ze waren weg.”

„Vader kwam vlug naar huis. De Belgische soldaten vroegen burgerkleding. Hun uniform werd in de grond gestopt. Vader mocht ze hebben. Diezelfde avond gingen we allemaal, in het duister, naar grootmoeder op de Schipplaats in Tienen. We deden de soldaten binnen bij de paters dominicanen. Voor zo ver ik me herinner waren het mannen van Bressoux. Hadden ze toen nog wapens, ik weet het niet meer. Ze hadden wel geluk, want achteraf hoorde ik dat de Duitsers op sommige plaatsen geen krijgsgevangen maakten. 's Anderendaags ging vader de uniformen zoeken en het was al uitgelekt... Alles was weg.”

1427

Het vliegveld van Goetsenhoven en zijn eenheden in mei 1940

1.Het derde smaldeel/Groep II

Dat beschikt over **12 Fairey-Fox vliegtuigen** met Rolls-motoren; dit smaldeel steeg het eerst op, even voor het bombardement van de basis en trok zich terug naar het **hulpvliegveld van Glabbeek**. Vertrekt naar Hemiksem en zal missies uitvoeren en te Aalter worden de

overblijvende toestellen de 18de vernietigd bij een Duitse luchtaanval en de overblijvende opzettelijk in brand gestoken.

2.Het vijfde smaldeel/Groep III

Beschikt over 10 Fairey-Fox en 1 Morane; ze vertrekken op 10 mei om 04u naar het hulpvliegtuig van Jeneffe, waar ze de elfde vernietigd worden door Duitse Henschels 123.

3.Het zevende smaldeel/Groep IV

Maakt gebruik van 8 Fox's (Hispano), 1 trainings-Morane en 2 Dorniers. Ze stijgen op terwijl de Duitsers reeds boven Tienen zijn. Kunnen wat opdrachten uitvoeren de volgende dagen.

Het vliegveld wordt gebombardeerd de 10de mei. Van de 800 geworpen bommen raken 90% hun doel.

De Duitsers herstellen direct het terrein en installeren er enkele verkenningsvliegtuigen. De basis zal vooral dienen voor vliegtuigen in moeilijkheden.

Op het einde van de oorlog wordt de basis door Amerikaanse Thunderbolt-jagers met de grond gelijk gemaakt.

Pas in 1950 zal de basis heropend worden en komt er de Elementaire Vliegschool.

Buiten de vliegvelen van Evere, Nivelles (Nijvel), Goetsenhoven, Bierset en Schaffen werden er geheime veldterreinen aangelegd voor de luchtmacht. In september begon men de veldterreinen uit te breiden, o.a; te **Vissenaken**

Art. 265 Een heer van Boortmeerbeek die de eerste protestantse burgemeester werd van de stad Mechelen (1580-1585): Joris Sweerts

(Marc Michiels)

Tussen 1580 en 1585 kende de stad Mechelen een periode van radicaal, calvinistisch bestuur en was het in handen van de Staatsen. Dat Joris Sweerts, de toenmalige kasteelheer van het

Boortmeerbeekse 't Hof Ter Hoyer bijna onmiddellijk aangesteld werd als *commoniemeester* (wat nu zou overeenkomen met burgemeester) en dat hij nadien een belangrijke rol zou spelen bij de reconciliatie met de Spanjaarden is weinig geweten.

Alles begon in 1545 met het huwelijk van Madeleine De Rycke¹ met Philips Sweerts, kamenier, secretaris en raadgever van Georges d'Autriche², prinsbisschop van Luik van 1545 tot 1553. Magdalena (1510-1580) was de dochter van Georges v. Oostenrijk, prinsbisschop van Luik. Door haar huwelijk zou de

belangrijke familie Sweerts generaties lang Boortmeerbeek kunnen blijven besturen.

De Sweertsfamilie behoorde in die periode tot één van de zeven belangrijke Brusselse geslachten. Naast de Sweertsen waren er ook de patriciërsfamilies Coudenberg, Roodenbeke, Serhuyghs, Serroelofs, Sleeus, en Steenweeghs. Leden van deze families waren voorbestemd om de stad Brussel met wijsheid te leiden, met kracht te verdedigen en haar aantrekkelijker en welvarender te maken.

Zeker is dat deze patriciërsfamilies een wapen droegen, rijk waren geworden in de lakenindustrie en de zeven schepenambten van de stad onder elkaar verdeelden. Ze bewaakten ook elk één van de zeven stadspoorten en beschikten daartoe zelfs elk over een gevangenis. De families maakten ook geslachtslijsten op. Om lid te kunnen worden van één van de 'Lignagies' of geslachten moest de kandidaat wettig geboren afstammeling zijn, van het mannelijk geslacht, de volwassen leeftijd bereikt hebben en aan een bepaalde sociale status voldoen. In die tijd was het gebruikelijk om heren van heerlijkheden zoals Boortmeerbeek, die leefden van de inkomsten van hun feodale rechten, toegang te geven tot één van zeven machtige patriciërsfamilies.

Philippe Sweerts werd in 1554 officieel opgenomen in het Sweertsgeslacht. Vanaf 1506 was een telg van de Sweertsen schepen van de stad Brussel geweest en zegelde hij met het

¹ Madeleine de Rijcke was de dochter van Joos de Rijcke, heer van Boortmeerbeek, en Joanna van Marselaer.

² In 1544 werd Georges van Oostenrijk prins-bisschop van Luik. Hij was een felle bestrijder van het lutheranisme en vaardigde verscheidene ordonnances uit tegen de protestanten.

gekende Sweertswapen. Het getuigde van de economische macht die de Sweertsen hadden verworven in de stad Brussel via hun familie. Uit de geslachtslijsten bleek ook hoe Brusselse geslachten eigendomsrechten hadden over een aanzienlijk deel van de Brabantse gronden buiten Brussel.

Te Boortmeerbeek hield het geslacht Sweerts de hoge, middele en laagste rechtspraak en aanvaardde deze tegen een bedrag van 880 ponden (12 april 1559), gekocht van koning Filips II. De Heerlijkheid Boortmeerbeek was dus een belangrijk leen waar alle graden van justitierechten aan verbonden waren.

(Inzet: Deze justitierechten werden in de middeleeuwen in drie graden opgedeeld. Een heer met een hoge rechtsmacht mocht de zwaarste misdrijven als moord en brandstichting bestraffen met de dood. Hij mocht boeten opleggen tot 60 lb.par. (libra of pond parisis). Een heer met middele (midden) rechtsmacht kon boeten tot 10 lb. par. opleggen en misdrijven als overspel, gewone doodslag en diefstal ten hoogste bestraffen met "put en galg". De lage rechtspraak omvatte het opleggen van boeten tot ten hoogste 3 lb. par. voor kleinere misdrijven als het niet onderhouden van wegen en waterlopen. De zogenaamde vrijwillige of gracieuse rechtspraak behoorde tot de lage rechtspraak. Deze omvatte wat wij tot op vandaag bestuurlijke en notariële taken zouden noemen.)

Dat de Heer van Boortmeerbeek deze drie graden van rechtspraak op zijn grondgebied mocht toepassen gaf aan dat de familie Sweerts hier heel wat aanzien had opgebouwd. Philippe Sweerts stierf in Boortmeerbeek op 17 maart 1568.³

De zoon van Philippe Sweerts en Madeleine de Rycke was George of Joris Sweerts . Door de dood van zijn vader erfde Joris de hoge, middele en lage rechtsmacht over de heerlijkheid van dorp en parochie van Boortmeerbeek. Net als zijn vader en nogal wat edellieden uit het Brusselse ommeland werd hij opgenomen in het Sweertsgeslacht van Brussel in 1573. De voorwaarden om te worden toegelaten waren zeer streng. Buiten dat de kandidaat aan de hand van zijn stamboom diende aan te tonen af te stammen van een deze bevoorrechte families moest men bovendien het bewijs leveren geen enkel ambacht uit te oefenen en uitsluitend van rentes te leven. In die periode werd een betrekking in dienst van de vorst onverenigbaar geacht met op winst gerichte belangen. Zo wilde men de vermenging van private en openbare belangen voorkomen. Voorts moest men van het mannelijke geslacht zijn, volwassen en katholiek. (voetnoot: Tegenwoordig zijn de Zeven Geslachten van Brussel verenigd in de "*Koninklijke Vereniging der Afstammelingen van de Brusselse Geslachten*", onder het beschermheerschap van Albert II, Koning der Belgen, die zelf een band heeft met elk van de Zeven Geslachten. Ze behielden op onopvallende wijze hun invloed op het Brusselse leven vandaag en leggen zich hoofdzakelijk toe op de verdediging van het culturele en geschiedkundige Brusselse erfgoed.

En wil deze laatste voorwaarde nu werkelijk een probleem zijn want Joris Sweerts, zoon van een kamenier, secretaris en raadgever van een prinsbisschop, was in de jaren 1580-1581 zeker calvinist. Als Staatse troepen o.l.v. Olivier van den Tympel, heer van Korbeek-Dijle, reformant en kolonel bij het leger van Willem van Oranje en gouverneur van Brussel stond sedert 1573 aan het hoofd van een regiment protestantse soldaten en was in 1580 betrokken

³ Hij werd begraven in de kerk van Boortmeerbeek; zijn grafsteen ligt nu onder de huidige vloer

bij de inname van een aantal steden waaronder Mechelen langs de Overste poort (*nu de nog bestaande Brusselpoort*) en de Koeipoort (*nu aan het eind van de Fred. De Merodestraat*) Mechelen binnenvielen werd Mechelen een calvinistische stad en kreeg het een calvinistisch bestuur.

Tot aan de vooravond van het calvinistisch bewind wisten enkele machtige magistratenfamilies beslag te leggen op de voornaamste posities in het stadsmagistraat. Doordat deze families onderling sterk verwant waren door een weloverwogen huwelijkspolitiek, vormden zij als het ware een quasi erfelijke oligarchie. De families Schooff, van Gottignies, van Merode en de Clercq-van Rovekerke bezetten de bestuursmandaten. Met het calvinistisch bewind verdwenen deze traditionele magistraatsfamilies van de lage stadsadel van het politieke toneel. "*Homines novi*" of letterlijk vertaald "*nieuwe mannen*" namen de macht over. Eén belangrijke figuur die uit het niets kwam opdagen was Joris Sweerts, Heer van Boortmeerbeek. Als calvinist werd hij erg betrouwbaar geacht en het hielp hem om vlak na de inval van de *Staatsen* benoemd te worden tot communiemeester (*burgemeester*) van de stad Mechelen. Hij werd als communiemeester aangesteld in de stadsmagistraten van 14 april 1580 en herverkozen op 23 augustus 1580. Op 25 augustus 1581 als er nieuwe magistraten moesten aangesteld worden werd Sweerts niet herverkozen, net als de andere voorgedragen communiemeesters. Of dit protest uitlokte is niet bekend maar de rol van Joris Sweerts was nog niet uitgespeeld. Kort na de installatie van het nieuwe magistraat van 25 augustus 1581 zien we Joris Sweerts terug verschijnen in de belangrijke functie van thesaurier (*penningmeester*). Door deze aanstelling moest hij een schepenambt van de stad Brussel, dat hem werd aangeboden, aan hem laten voorbij gaan.

Gedurende de ganse periode van het calvinistisch bewind verbleven er Staatse garnizoenssoldaten binnen de Mechelse stadsmuren en dit tot groot ongenoegen van de Mechelse bevolking. Gelijktijdig werd een eigen calvinistische betrouwbare stedelijke verdedigingsmacht opgebouwd omdat de hoofdmannen van de schuttersgilden voor het merendeel katholiek én koningsgezind waren. Er werd overgegaan tot het oprichten van zes nieuwe vendels die onder de leiding stonden van kapiteins die Willem van Oranje genegen waren. Ook op dit gebied genoot Joris Sweerts het volle vertrouwen van de Calvinisten want hij werd benoemd als kapitein van een van deze vendels.

Olivier van den Tympel dook terug op als Joris Sweerts in 1582 gevangen werd genomen door de Spanjaarden. Om Joris Sweerts vrij te krijgen werd hij geruild met heer Etienne van Cotereau, heer van Herdersem die gevangen was genomen door de Staatsen te Aalst. Bovenop betaalde de moeder van Joris Sweerts nog de belangrijke som van 136 karolusflorijnen aan Gilles Wyts, cavalier van het leger van Olivier van den Tympel die er vermoedelijk optrad als bemiddelaar. Joris Sweerts werd door de Staatsen erg belangrijk geacht.

Militair maar ook diplomatiek kon Joris Sweerts zijn mannetje staan. Na de inname van Mechelen in 1580 werden vanuit Antwerpen en de Staten van Brabant pogingen ondernomen om de heerlijkheid Mechelen in het hertogdom Brabant te laten opgaan. Daardoor zou de heerlijkheid Mechelen haar statuut als afzonderlijke heerlijkheid verliezen en toetreden tot de vier Brabantse hoofdsteden Antwerpen, Brussel, Leuven en 's Hertogenbosch. Rond 7 december 1580 werd Joris Sweerts naar Antwerpen gezonden om er te beraadslagen over de kwestie van de "*Nadere Unie*" met wethouders van Brabant. Van 10 december 1580 tot 16 januari 1581 verbleef hij te Antwerpen om er met de Staten van Brabant te overleggen. Toch

werden deze onderhandelingen zonder akkoord bezegeld want in de Staten-Generaal bleef Mechelen gedurende gans de periode van het calvinistisch bewind vertegenwoordigd als een aparte provincie met een eigen vertegenwoordiging. Deze "*brabantisatie*" ging voor Mechelen niet door maar toch bleven gedurende het calvinistisch bewind de relaties met het opstandige deel van het hertogdom Brabant bijzonder intens. Er werd eind 1580 begin 1581 druk onderhandeld en Joris Sweerts als telg van het Sweertsgeslacht was hierin een sleutelfiguur die zeker heeft bijgedragen tot het groeiend samenhorigheidsgevoel onder de Brabantse steden dat toen groter was dan in de jaren voor de troebelen.

Gedurende deze turbulente vijfjarige periode heeft Joris Sweerts zeker zijn stempel gedrukt op het bestuur van de stad. Opvallend is dat hij in juni en juli 1585 zowel bij de onderhandelingen met de muitende Staatse soldaten als bij de reconciliatieonderhandelingen op de voorgrond trad als gedelegeerde van de edelen en de notabelen. Op 5 juni 1585 konden de muitende soldaten het gedaan krijgen de edelen (waaronder Joris Sweerts) van de stad te dwingen een lening van 44.000 gulden toe te staan. Een zware dobber als je weet dat de stad een Spaanse (1577) en een Engelse furie (1580) had meegemaakt en daardoor totaal verarmd was. Zo werd Mechelen tijdens de Spaanse furie grondig geplunderd gedurende drie dagen en drie nachten. De eerste dag plundering was voorbehouden aan de Spanjaarden, de tweede aan de Waalse krijgsknechten en de derde aan de Duitse huurlingen. Plunderingen bleven niet beperkt tot steden. Ook Hever en Boortmeerbeek werden in die tijd leeggeroofd door de Spanjaarden. Farnese was er in 1585 in geslaagd een nagenoeg sluitende blokkade van de stad op te zetten. Eind juni werden de forten van Nekkerspoel en Walem, het Steen te Elewijt en nog enkele andere schansen waaronder het kasteel van Schiplaken veroverd. Weer was het Joris Sweerts die namens de edelen de onderhandelingen voerde met Alexander Farnese.

1431

Alles wijst erop dat Joris Sweerts zich later (na 1585) tot het katholiek geloof heeft bekeerd. Toch mocht deze bekering niet baten. De machtswisseling die in 1585 werd doorgevoerd maakte dat geen enkele wethouder die tijdens het Calvinistisch bewind de dienst had uitgemaakt nog een magistraatspost te Mechelen toegewezen kreeg. Ondanks zijn reconciliatie (*terugkeer tot het katholicisme*) bleek ook Joris Sweerts te zeer gecompromitteerd om nog enige verantwoordelijkheid te kunnen opnemen in de Dijlestad.

De goederen van heel wat wethouders uit de Calvinistische periode werden in beslag genomen. Aan deze inbeslagname is Joris Sweerts ontsnapt. Door zijn verzoening en bekering tot het katholicisme bleef hij daarvan gespaard. Heeft hij zich uit tactische overwegingen daarom terug tot het katholicisme bekeerd? We zullen het nooit weten.

Joris Sweerts week niet uit zoals velen van zijn kompanen maar bleef wonen op het kasteel 't Hof te Ghoye tot aan zijn dood in 1607. De eredienst werd opgedragen in de St Romboutskathedraal op 11 mei 1607 evenwel zonder rouw of klokkengelui. Zoals het mensen van zijn stand paste werd er een jaargetijde (voetnoot: jaargetijde is een gedachtenisdienst op de verjaardag van een overlijden) gesticht voor de overleden Heer van Boortmeerbeek. Dit jaargetijde werd nog tot in 1824 in ere gehouden in de parochiekerk van Boortmeerbeek.

De Heer van Boortmeerbeek overleed zonder nageslacht na te laten. Boortmeerbeek werd daarna beurtelings bestuurd door zijn zuster Anna Sweerts en zijn weduwe Anna Suys.

Bibliografie

*Buskens, E. e.a., *Mechelen de Heerlijke*, Uitgeverij Plantin, Mechelen

*Koch (A. C. F.). *De rechterlijke organisatie van het graafschap Vlaanderen tot in de 13e eeuw*, Buntinx J. *Revue belge de philologie et d'histoire* Année 1953 Volume 31 Numéro 1 pp. 150-153

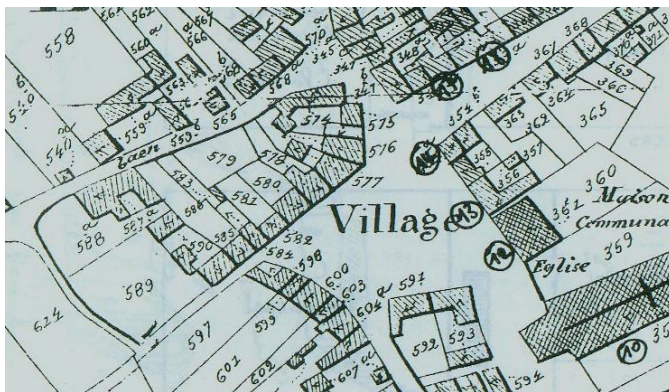
*Marnef, G., *Het Calvinistisch bewind te Mechelen 1580-1585*, reeks Standen en Landen UGA Kortrijk-Heule, 1987

*Marnef, G., *Tentoonstellingsbrochure :Luister en rampspoed van Mechelen ten tijde van Rembert Dodoens 1585-1985*, Mechelen 1985.

**Familieschoon*, driemaandijks tijdschrift van de V Geslachten van Hoegaarden (1741), juni, juli, augustus 2015

**HRB*, jrg 8, p 12; jrg 28, p 65

Art. 266 Het woonhuis van Arthur Van Nerum te koop

E 590/589/586/585 waren eigendom van **burgemeester J.B. Dumont**

Huis E590 behoorde tot de klasse 7 = kadastraal inkomen 102 Fr (de huizen te Hoegaarden waren opgedeeld in 15 klassen van 570 Fr (klas 1) tot 6 Fr (klas 15))

huis E585 (klasse 9 = KI 69 Fr)

Deze 2 stonden in het Hellestraatje

1. Aerts A. Cath (Kumtich 1787-1867), wed Jean François Van Nerum, rentenierster en dochter Livine (1834) en kleindochter Van Nerum Catherine Cécile (1851-1868)
2. Desert Alfred (Honaing/Fr 1828) x Clerinx M. El. (St.-Truiden 1835), **directeur van een suikerfabriek**; in 1865, januari, komend van Les Tailles/Luxemburg; uit 14.03.1869 voor Samré/Luxemburg (waar ingeschreven op 01.04.1869)

In 1865 trad de allereerste suikerfabriek te Hoegaarden in werking. En toen we vaststelden dat de allereerste directeur, aangetrokken omwille van zijn ervaring, als woonhuis het huis betrof dat bewoond werd door Arthur Van Nerum en zijn gezin, kunnen we niet nalaten daar de aandacht op te trekken in afwachting van een uitgebreide studie in volgend nummer van *Alpaidis*. Want een bijkomend argument voor een uitgebreid artikel is het feit dat ook Joseph Putzeys in dit goed heeft gewoond toen hij op zijn beurt directeur werd van deze eerste suikerfabriek in de huidige H. Dotremontstraat, alias de *Fabriekstraat*.

In het desbetreffende **contract, opgemaakt te Hoegaarden op 10.04.1871**, lezen we de volgende overeenkomst tussen Louis Alexander Putzeys, notaris en burgemeester, Joseph Libert Dumont, brouwer en distilleerder, Roch Apollinaire Van Goidtsnoven, landbouwer en eigenaar te Meldert, die alle drie een suikerfabriek en -cultuur exploiteren onder de firmanaam *Dumont & Cie* met zetel te Hoegaarden, en anderzijds Joseph Putzeys, directeur van een suikerfabriek wonend te Zelzate⁴ wordt overeengekomen dat vanaf 01.06.1871 tot 01.06.1877. Putzeys algemene en uitsluitende directeur van de firma wordt, en daarbij nog een aantal voordelen zal genieten, waaronder:

⁴ In 1869 was Joseph Putzeys, Hoegaardier, in opdracht van de Tiense suikerfabriek, te Zelzate gestart met een gelijkaardige onderneming

Een *'convenabele'* woonst met tuin en verwarming en verlichting; en de ondergetekenden geven hem daarvoor heel het gebouw dat het bureel omvat; en heel dat gebouw zal volledig bewoonbaar gemaakt worden, maar het bureel zal behouden blijven in zijn huidige vorm

Maar de liefde tussen de eigenaars van de fabriek en Joseph Putzeys zal van korte duur zijn.

Er wordt proces-verbaal opgemaakt te Hoegaarden op 18.11.1873 door Alexis Herpin, ingenieur wonend te Jodoigne en Guillaume Lesuisse, boekhouder wonend te Tienen, scheidsrechters, de **eerste aangesteld door Jos. Putzeys, ex-directeur van de Hoegaardse suikerfabriek** en de tweede aangesteld door de *'Société Jos. Dumont & Cie'*, eigenaars van de fabriek in kwestie, om de boekhouding en alle

andere papieren van Jos. Putzeys na te zien in zijn kwaliteit van directeur van de fabriek voor de periode 01.06.1871 tot 31.05.1872 en van 01.06.1872 **tot 05.06.1873.**⁵

Ommuurde tuin/
Hellaestreet

Het achterhuis

Eind november 1873 schrijft Joseph Putzeys al een brief naar zijn ouders te Hoegaarden vanuit Rusland, waar hij de suikerfabriek in Kabylinka gaat installeren; terug te Hoegaarden zal hij de 'Grand-Pont' gaan opstaren en na (weer eens) ruzie de 'Ghète' en ook daar opstapt na weer eens, jawel onenigheid.

⁵ Brief 30.11.1873 ook uit Kabylinka (Rusland)

**Art. 267 Op dezelfde dag trouwen en samen op huwelijksreis in 1930
naar Lourdes**

Dat is zeker **FAMILIEGESCHIEDENIS**

Raymond André Corneille Ausloos en *Maria* Léonie Elise Van Winkel gehuwd te Hoegaarden op 23 mei 1930 (1 en 2)

Bernard Guillaume *Alfred* Massa en Marie Florence *Alice* Gilis ook gehuwd te Hoegaarden op 23 mei 1930, zelfde dag (3 en 4)

Art. 268 Ook groepen in de processie werden gesponsord

De groep van O.-L.-Vrouw der Engelen gekleed door de stoffenhandel Ausloos, die de kledij van Maria en de zes engeltjes met pluimen vleugels maakte en bewaarde;
Irma Ausloos en naderhand Mimi Rosier, dochter waren Onze-Lieve-Vrouw

Zie ook laatste pagina

Art. 269 Inhoud ‘Familieschoon 58ste jaargang (2017)

59 NR (1/2017) 58ste jaargang

- Art. 235 Bestuursvergadering Confrérie van 28/01/2017 (*Herwig Van Nerum*)
Art. 236 Schenking echtpaar Vandertaelen – Van Nerum, (*Maurice Dodion en Wasily Pedjko*)
Art. 237 In memoriam Arthur Van Nerum (1928-2016) (*Willy Sweerts*)
Art. 238 Waardevolle schenking van de kinderen van Arthur Van Nerum aan de Confrérie (*Maurice Dodion en Wasily Pedjko*)
Art. 239 Waar in Brussel hebben Hubert Sweerts en zijn familie gewoond? (vervolg)
Art. 240 Sweerts branche Longueville(*Maurice Dodion, Lelielaan 34, 3191 Hever*)
Art. 241 Inhoud van de 57ste jaargang van Familieschoon

60 NR (2/2017)

- Art. 242. Dubbele aandacht gevraagd voor de begraafplaats te Hoegaarden-
Art. 243. Bestuursvergadering Confrerie van de 5 Geslachten – 06/05/2017
Art.244. Anna Van Nerum viert haar 90^e verjaardag
Art. 245. Remi Hacour overleden (1922-2017)
Art. 246 De Engel’ of de brouwerij van Pier Geerts, omvat heel wat familiegeschiedenis
Art. 247 Pastoor Aloysius Redig (1842-1897), mecenas voor de kerk en de armen en verwant aan de familie Goidts, fundeerde bedden in het op te richten hospitaal (de schenking Nijs-Michiels)
Art.248 Waar in Brussel hebben Hubert Sweerts en zijn familie gewoond? Na 40 jaar zoeken te Hoegaarden zijn ‘roots’ vinden (vervolg)

1435

61 NR (3/2017)

- Art. 249 De Regentiedag van 14 oktober 2017
Art. 250 Familieverhalen bij de Van Nerum’s(*Maurice Dodion en Wasily Pedjko*)
Art. 251 Waar in Brussel hebben Hubert Sweerts en zijn familie gewoond?
(*Emile Leclercq en Maurice Dodion*)
Art. 252 Petrus/Peter Sweerts en de Vrijheidsboom (*Maurice Dodion en Wasily Pedjko*)
Art. 253 Vragen en antwoorden tonen aan dat de interesse voor afstamming en grond van oorsprong belangrijk blijft en heel wat verrassingen oplevert
Art. 254 Persmededeling bij de aankondiging van de uitgave ter gelegenheid van Louis Michel – 70 jaar – 1947-2017 – met onafgebroken 175 jaar voorouders in Hoegaarden

62 NR (4/2017)

- Art. 255. Bestuursvergadering Confrérie van de 5 Geslachten – 23/09/2017
(*Herwig Van Nerum*)
Art. 256. Paul Taverniers (promotie 1956 K.U.Leuven): talen en culturen ontdekken als diplomaat. Onze Hoofderedeken geïnterviewd door zijn geliefde faculteit.
Art. 257 Petrus Sweerts en Margaretha Koop en hun nakomelingen; Prachtige aanvulling voor Sweerts-Hoegaarden (*Maurice Dodion en Wasily Pedjko*)
Art. 258 De prachtige Regentiedag van zaterdag 14 oktober 2017
(*Maurice Dodion en Wasily Pedjko*)
Art. 259 de genealogie Sweerts wordt grondig herwerkt in 2018
(*Maurice Dodion en Wasily Pedjko*)
Art. 260 En ook nog dit: Sweerts de Landas ... en de Russische Revolutie

|

Retouradres
Dodion Maurice
Lelielaan 34
3191 Boortmeerbeek

Driemaandelijks tijdschrift P806142
Afgiftekantoor 9550 HERZELE
maart, april, mei 2018

Inhoud Alpaidis 54ste Jaargang (1/2018), nr. 210

- Wat maakt het Hoegaards bier zo superieur sinds de 16de eeuw?
(Maurice Dodion en Wasily Pedjko)
- 16 Brouwers, allen ingezetenen van Hoegaarden ondertekenen een akte in 1654
(Dr. Paul Vanduynhoven)
- Kroniek van Hoegaarden 2017 online, auteur Christian Hennuy
- Zo gingen uitzonderlijk de studenten van het Klein Seminarie van Mechelen op stap (1851) (
- Het zeer gewaardeerde min of meer zure 'Hoegaards' zomerbier (ca. 1900)
- Van het huidige Parochiecentrum tot aan de 'Beek' *(Hubert Mannaerts en Wasily Pedjko)*
- Tentoonstelling en catalogus in en van het gloednieuwe museum 'Parcum'
- Verschijnt binnenkort, met een hoofdstuk over de Hoegaardse vedette Lode Hardiquet
- Nog een uitgave: Joris Van Grieken, Robert Nouwen, *België in oude prenten*
- ALPAIDIS INHOUD 53ste Jaargang

Lidgeld voor Alpaidis 15 euro/jaar

BE35 3631 3613 9237 (BIC begunstigde BBRUBE) van heemkring Hoegaards Erfgoed vzw:

Vorige foto was vertrek van de processie van de plaats naar de gasthuisstraat, deze foto is het einde: terugkeer langs de Putzeysstraat; Deze omgang was de zgn. grote processie, de Sacramentsprocessie;

